

Situasjonen ser alvorlig, man kan trygt si skrekkinngagende farlig ut for Tyskland og dets forbundne ved en overfladisk betraktnng. Den raske og vedvarende tilbaketrekning i øst hvorved tyskerne har rømmet uhyre landområder som de har tilkjempet sig i harde kamper tidligere, kan jo bety at maktforholdet nu er desideret i Tyskernes disfavør, så de om kortere eller lengere tid må overgi seg uten betingelser.

Dette er opfatningen til storparten av vore politiske motstandere, og de reagerer (i parentes bemerket) p.g.a. dette synet mere overmodig enn tidligere.

Vurderet etter vort synspunkt er det meget som taler for at Tyskerne idag er sterkere enn noensinne, men vil gi det også utseende av svakhet, for å lokke motstanderen til å sløtte seg, og få tilføiet ham slike tap at det kan forkorte krigen. I over ett år har tyskerne ikke vist sin fulle styrke - overalt tilbaketreknings og ikke engang noen betydelig innsats av fly. Hvis faktisk produksjonen har kunnnet holdes opp trots den fantastiske bombing, hvilket den sist offentliggjorde oversikt for noen måneder siden tyder på (det var dengang betydelig økning fra forrige år), da er det åpenbart at tyskerne har mere materiell, fly tanks, ammunisjon, bensin mv... enn noensinde tidligere i denne krig. Og vår forvisset om at Tyskland vil vise denne sin styrke på en slik måte at verden blir forbauset når de finner tidspunktet inne.

På ØSTFRONTEN ser det ut til at grensen er nådd - d.v.s. at tyskerne i og med evakueringen av Krim, ikke akter å slippe russerne lenger. i alle fall blir det neppe så rask tilbaketrekning herefter.

I MÅLÅSEN blir det formodentlig øket alliert pågang i forbinnelse med mulig invasjon.

VestFRONTEN er sikkert godt besatt, men langt de største styrker har tyskerne i mobile reserver, forholdet har jeg for en tid siden hört antydet slik 1½ mill. mann på Østfronten, 6 mill. i reserve vesentlig i Tyskland, og 2 mill. mann i kystbefestningene, Vestfronten. Dessuten har de styrker på Balkan og i Italiaen.

Den Japanske krig ser ut til å hatt samme strategiske hovedlinje som den Europeiske - samle krefter til det avgjørende opgjör. Og man kan vente omfattende avlastningsangrep der i tilfelle av en invasjon på det Europeiske fastland.

LUFTKRIGEN er berört - intens fra allieret side, avventende fra tysk. SJÖKRIGEN har m.h.t. ubåter stilnet helt av siste år, man skulde anta at det skyldes tekniske finesser, og hvis disse er overvunnet, holdes kanskje dette våben i reserve som overaskelsesmoment til innsats under invasjonen.

Trots alt dette må vi se i öinene at de allierte har hatt en uforstyrret produksjon, hat god tid til å øve op sine soldater, og idag besitter en tallmessig og materiell overmakt overfor tyskerne, Men Det De Ikke Har Et Klart Og Idælt Uangripelig Krigsmål, Og Derved En Indre Styrke Og Slagkraft Hos Hver Enkelt Soldat Som Kommer til å Gi Tyskerne Og Derved Oss Seiren Tilslutt

Likeledes blev det satt opp höittalere så alle som ferededes ute hörte talene. Det blev så gitt en kraftig advarsel til folk om å endre sin optreden overfor N.S., da ellers ulykkelige hendinger nödvendigvis må Vi anser det som en plikt vi har til å si klart fra om tidens alvor. komme. Dessuten blev det samme dag på Øjövik holdt bedriftsmöter i arbeidstiden, hvor det var stor interesse og tilhörerne til og med klappet efter föredraget. Selv på de tvangsinnekaldte möter kunne man ikke merke noen fientlig stemning.

Vi i N.S. ser det slik at det nu når som helst kan komme till å skje en utlösning hvor befolkningen blir stillet överför valget om å stötta oss som de lovlige och utövande myndigheter i landet i dore bestrebeler på å uprettholde ro och orden under den kommande krise - eller de kan gå över till motstanderne och bekjempe oss. Det som det derfor först och fremst ~~for oss~~ gjelder idag är å prege befolkningen med sin egen usvikelige tro på vor bevegelses misjon för folket vort, få flest mulig tillåt att danne sig et begrep om att vi i enhver situasjon skal være noe trygt att holde sig till, som vil och kan före folket frelst igjennem krisen. Vi slipper ikke taket, men skal med alle midler kjempe för rättferdighet och frihet, slik som vi ser på det - mot bolsjevisme, asiatisk hordeentalitet som kanskje passer för russere - mot pengemaktens diktatur över alle staters fri ökonomiske fremgang och vekst - och kanskje mest fortelle det jevne arbetende folk om hvordan vi skal bygge op en socialstat, med gode kår och nok arbetae for enhver som VILL och en gjemmemfört sosial rättferdighet. Dette kan vi anskueliggjøre ved att fortelle om vor egen och partiets opgave. Hver og en av oss i N.S. har plikt till å ta fatt på alt som de får kjennskap till som er galt och urettferdig, eller som ikke er i överensstemmelse med vort program och vor ide. Og gjennem vor organisasjon Partiet, skal vi efterhvert rette på alt galt. Forklar folk att partiet er ikke det samme som staten eller forvaltningen ellers, og att alle kan komme till oss med klager på forvaltningens medan selv om de er medlemmer av N.S. Hvis de ikke virkelig gör vort program ved sine handlingar, rammes de såvel som enhver annen av partiets tiltak för att sikre social rättferdighet, och ett godt styre i landet. Vi partifeller som har denne viktige kontrollerende opgave på alle felter i livet, må således öve oss op i att tenke nasjonalsocialistisk och dyktiggjöre oss till dette äreshverv. Jeg vil se att enkelt av dere om att lese igjennem vort program om igjen med detta för öie, och gjerne gå till en annen kampfelle eller komme till mig med noe som då kanskje kan være å dröfte nærmere. Det skulde derfor kunne bli klart för enhver ~~om/kan/er/médié~~ när han får begripelsen av detta - att när krigen endelig engang slipper taket, och vi kan gå till full gjennemföring av programmet, då skal vi skape slike forhold her i landet att all kritikk och motstand må forstummen. Tidspunktet er inne nu till att skape ett virkelig omslag i folkeopinionen, och hvar av ~~dere/du~~ oss må legge godviljen till och hvar på vör plass virke som apostel för vör store sak. Begynn idag, ingen vet hvar mange dager vi får att arbeta i för kanskje uroigheter bryter lös, och vi kan komma till att falle fördi vi mangler det sympatigrunnlag för vör sak som vi nu har en anledning som aldrig förr till att skape.

Heil og Sæl

Tale til Kampfeller i Stor-Elvdal.

En BOLSJEVIKISK BESETTELSE av Norge er kort og godt en verdenssensasjon som gir anledning til de alvorligste betenkelskheter for alle som ikke selv er kommunister over hele verden. For oss nordmenn som saken i først rekke gjelder er det den alvorligste oppekket vi har oplevet siden 9/4 1940. Motstanderne vore prøver nok å innbille sig selv og oss at dette betyr ingen ting - det blir bare noen få russere og de skal nok holdes i tömme av allierte og norske emigrantsoldater - det hele er bare ikke en gestus overfor kong Håkons militærallierte : Stalin. Men da tviler nok innerst inne selv på dette, og vi må tale på hele befolkningens vegne mot slike godtkjöpsargumenter, og herved endelig engang slå en avgjørem bresje i vore motstanderes påståtte enighet. Vore interesser er alles interesser alltid og beständig sålenge vi følger programmet og er ærlige nasjonalsosialister, men nu er det åpenbart for hver opriktig nordmann at N.S. i denne sak står solidarisk med sine motstandere, undtagen sowjetagentene. Dette må utnyttes ved aktiv propaganda og samtale med folk ved enhver anledning nu utover - og vi må skape anledninger, ikke sitte hjemme om kveldene og söndagene, men gå ut å treffe folk og prate. Og nettop dette er et pålegg jeg har til dere alle fra vor Fylkesfører, også på en annen bakgrunn.

Det har her i landet vort været endel terrormord og sabotasjehandlinger i det siste, og man har avdekket en rekke illojale militære organisasjoner og ikke et stort antall personer er arrestert for delaktighet i disse. Disse organisasjoner består vesentlig av borgerlig innstillete mennesker, men hvad den tilsluttede "kjemper" ikke vet er at ledelsen ikke består av kjendte moskwa-agenter som personlig har fått sin politiske oplæring derborte - og som fremdeles står i ledtog med og kontakt med herrene på Kreml. Dette har vi dokumentariske bevis for. Disse ledere av "det frie Norge" driver en skånsellös terror blandt sine undergivne, likviderer ved mord fra bakhald enhver som de av en eller andre grund tror ikke å ha full tillid til - det er således alvorlig grund til å synes synd på de av vore landsmenn som tildels temmelig uforvarende ikke er kommet med i denne bande.

Gjøvikområdet har vært preget av urø - der har forekommet skyting og mord - og etter at politimann Karsten Lorange blev drept på åpen gate har partiet gjennemført en omfattende opplysningsaksjon der. Den 11. ds blev det holdt 5 møter hvortil var innkaldt distrikts offentlige tjenestemenn, 300 av de verste motstandere, og nysgjerrige som var stimlet sammen på gatene blev ved hirdens og politiets hjelp bragt inn i lokalet

er det som til enhver tid gavner folket best. Altså det som alle nasjonale folkefeller vilde mene, hvis de virkelig kjente Køns resultatet av den avgjørelse som skal treffes X og konsekvensen av denne frem gjennem tiden.

Folkeviljen er således apriorisk bestemt - det er bare en handlemåte som er mest gavnlig for folket - men det er meget sjeldent at et folk har slik styrereform og føre at de makter å være så forutseende og uavhengige av opinionen, flertallets mening om saken, at de treffer den rette avgjørelse av de betydningsfulle saker. Og selv om nok politikkerne tidligere nok overfor sig selv kunne innrømme at den avgjørelse de traff ikke gavnet folket som helhet mest, så måtte de i svært mange tilfelle døive sin dårlige samvittighet fordi de var programforpliktet til å vareta interessene til bare en enkelt klasse eller gruppe av befolkningen.

Det er altså selvsagt at man bør ha kun folkets beste sønner i ledelsen. Disse må foruten å være kunnskapsrike, også være intelligente, men fremfor alt må de ha en sterk karakter og ha manns mot til å føre sine meninger gjennem når de skjønner at det er riktig. Deres første oppave blir altså i smått som i stort å anglysere ethvert spørsmål som melder sig til avgjørelse: hvad gavner her folket mest? og så handle ut fra dette syn. Dette er imidlertid ikke nok - for om en beslutning er aldri så riktig - så bør saken tilrettelegges slik at befolkningen, i det minste den beste del av denne som er sosialt innstillet, forstår hvorfor beslutningen er truffet og godtar den. Först da får føreren tillid i folket og kan "føre" det slik at det blir til beste for det selv. Göbbels skal ha sagt en gang at det å føre et folk kan kan gjøres ved å lede opinionen den vei man vet ef den rette.

Dette siste punkt er ikke i hvert enkelt tilfelle av helt vesentlig betydning, men i det lange løp. Vår fører har satt gjennem meget som har vakt åpen motstand selv fra sosialt bevisste, gode nordmenn, men som etterhvert allerede er anerkjent eller er iferd med å bli det, arbeidstjenesten og ungdomstjenesten, lærersambandet, jaktordningen, m.v. Mens en rekke andre tiltak rettet på det gamle styres mest åpenbare feilgrep i den grad at de selv av klare politiske motstandere er anerkjestraks - kommunalordningen - arbeidsinnsatsen m.v.

For å illustrere forskjellen på folkeviljen og befolkningens viljen, vil jeg sitere noget av en artikkel prof. N. Gjelsvik har skrevet for Norsk soldatbok i 1919 (side 25 i.f.) -

Hvis vi makter å styre landet i overensstemmelse med folkeviljen, og får beholde styringen når krigens bølger har lagt sig, da skal vi nok greie å få befolkningen på vor side - og vi skal føre Norge frelst og fritt inn i fremtiden